

N:o 18.

Ank. till Riksd. kansli den 26 april 1895, kl. 12 midd.

Betänkande, angående stämpelafgiften.

(1:a A.)

Af de till bevillningsutskottet från kamrarne hänvisade framställningar afse tvenne ändringar i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 9 augusti 1894, nemligen Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna proposition, n:o 30, och den inom Andra Kammaren väckta motionen, n:o 48, af herr S. B. Bruhn.

1:o.

Under förutsättning att den af Kongl. Maj:t uti den till innevarande års Riksdag aflåtna proposition angående statsverkets tillstånd och behof föreslagna lönerreglering för konsistorienotarierna blefve af Riksdagen antagen, har Kongl. Maj:t, med hänvisning till hvad vid beslutandet af statsverkspropositionen blifvit inför Kongl. Maj:t i statsrådet anfördt, föreslagit Riksdagen att vidtaga sådana förändringar i gällande föreskrifter angående stämpelafgiften,

att domkapitlet och Stockholms stads konsistorium öfverflyttas från den första till den tredje af de afdelningar, hvartill statsmyndigheterna i fråga om stämpel till expeditioner äro hänfödda i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 9 augusti 1894; samt

att i sagda förordnings tariff, tredje afdelningen, införas stämpelafgifter:

Bih. till Riksd. Prot. 1895. 5 Saml. 1 Afd. 17 Häft. (N:o 18).

för af domkapitlet eller Stockholms stads konsistorium utfärdadt betyg öfver aflagdt kunskapsprof, till belopp motsvarande den för sådant betyg nu utgående lösen, med	3 kronor,
för missiv för predikoprofs afläggande dito dito	2 »
för prestebref, motsvarande sammanlagda beloppen af för sådant bref nu utgående lösen och stämpelafgift.....	4 »
för skiljobref i äktenskap eller trolofning dito dito	7 »
för stämning dito dito.....	2 » .

Då Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition, åsyftande att till statsverket öfverflytta den för närvarande konsistorietjenstemännen i form af lösen tillfallande inkomst af förenämnda expeditioner, förutsätter bifall till Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna framställning om lönerreglering för konsistorienotarierna, men sistberörda framställning numera blifvit af Riksdagen afslagen, läser utskottets yttrande i nu förevarande fråga kunna inskränkas till en hemställan,

att Riksdagen måtte finna Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition angående ändringar i gällande stämpelförordning hafva förfallit.

2:o.

Herr *Bruhns* motion är af följande lydelse:

»Det synes vara tvifvel underkastadt, huruvida stadgandet i 7 § kongl. förordningen angående stämpelskatt den 9 augusti 1894, som från stämpelskatt fritager kommuner i mål och ärenden rörande de allmänna vägarne, eger tillämpning å väghållningsdistrikt och dessas målsmän, vägstyrelser. Enahanda bestämmelse rörande kommuners frihet från stämpelskatt fans i 1890 års förordning angående stämpelafgiften, men det oaktadt har det inträffat, att handlingar till vägstyrelsen rörande väghållningsdistriktets ärende belagts med stämpelpapper. Då det i analogi med den frihet från stämpelskatt, som är medgifven åtskilliga andra institutioner och inrättningar och särskildt kommuner i fråga om vägärenden, borde vara en naturlig följd, att äfven väghållningsdistrikt och vägstyrelser vore från dylik skatt fria, men detta icke är med bestämdhet uttryckt, och då i hvarje fall ett förtydligande af eller tillägg till förordningens stadgande

synes mig vara att föredraga framför att genom besvär vinna nödig klarhet i frågan, så tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte besluta ett sådant tillägg till 7 § Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående stämpelskatt den 9 augusti 1894, att deraf med bestämdhet kommer att framgå, det väghållningsdistrikt och vägstyrelser äro från stämpelskatt fria.»

Lika med motionären anser utskottet, att väghållningsdistrikt och vägstyrelse böra vara befriade från stämpelafgift för de till dem utgående expeditioner. Då det emellertid, på sätt motionären anført, dragits i tvifvelsmål, huruvida sådan frihet tillkommer dem på grund af stadgandet om stämpelfrihet för kommuner i mål och ärenden rörande de allmänna vägarne och deras underhåll, finner utskottet ett tillägg till nyssberörda stadgande böra göras i det af motionären angifna syfte; och får därför utskottet, som, då vägstyrelsen företräder väghållningsdistriktet, anser, att tilläggsstadgandet endast behöfver hänföra sig till detta senare, hemställa,

att 7 § i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 9 augusti 1894 måtte i nedanintagna delar erhålla följande förändrade lydelse:

»Från stämpelafgift enligt denna Art. är kronan befriad.

Dessutom äro från stämpelafgift enligt denna Art., — — — — — befriade:

Kommuner och väghållningsdistrikt i mål och ärenden rörande de allmänna vägarne och deras underhåll, jemväl vintertid;

— — — — — »

Stockholm den 22 april 1895.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.